

BEGIĆ JE NAREDIO DA SE RANJENE

PARTIZANE MORA SPAŠAVATI

Početak listopada 1944. u „uporištu u Virovitici nalazilo se 1364 neprijateljeva vojnika“, pripovijeda Jovan Kokot, u vrijeme ovog napada zamjenik političkog komesara partizanske 12. slavonske brigade. „Od toga: 883 bili su slušaoci Domobranske podoficirske škole, čiji je komandant bio poznati ustaški pukovnik Begić. Pod komandom bojnika Ševenbera nalazilo se 420 ustaša. Pod zapovjedništvom satnika Josipa Rukavine nalazio se 61 žandarm.“ (1) Prije Domobranske dočasničke škole iz Osijeka u Viroviticu dolazi oko 30 ustaša Štirove bojne. Na Velikoj željezničkoj stanici ih dočekuje satnik Mirko Mioč (Virovitičani razlikuju Veliku i Malu željezničku stanicu). Pod njegovim zapovjedništvom oni ostaju u sastavu Željezničke bojne. Sad ona ima 120 boraca.

Kad je počeo partizanski napad Ante Slavića se nalazio u rovu koji je štitio Veliku željezničku stanicu. Rov se protezao od ceste Virovitica-Osijek prema sjeveru, do Ekonomije. Partizanski napad ga se nije dojmio. Na željezničkoj stanici je odbijen. O tome priča bez emocija.

Kad su se povlačili partizani su svoje ranjenike nosili sa sobom ali to uvijek nisu mogli. Slavić kaže da je **Begić naredio njegovom zapovjedniku Mioču i svim zapovjednicima po svim obrambenim linijama da se ranjene partizane mora spašavati. Nitko se ne smije sam osvećivati. Nitko ih ne smije udarati niti ubijati. Zaprijetio je da će onog tko to učini on sam osobno ustrijeliti.**

„Ispred nas je bila rasvjeta“, kaže Slavić. „Na svakoj trećoj banderi je bilo svjetlo.“

Neki je partizan puzao da baci eksploziv koji je nosio. Mitraljezac u rovu je čuo da netko puzi pa je zapucao. Čuo se jauk. Već je bilo pred zoru. Partizani su se povukli. Sunce je izašlo, mitraljezac je **našao ranjenog partizana te pozvao bolničara koji ga je odnio u bolnicu.**

„Jeste li ga Vi vidjeli“, upitao sam.

„Jesam!“ odgovorio je Slavić.

„Je li bio mlađi ili stariji?“ upitam.

„Mlađi! Možda godinu dvije stariji od mene. Samo je govorio da je on bio domobran, zarobili su ga i natjerali u prve linije.“

Ante Slavić, kaže da su branitelji liječili preko šezdeset ranjenih partizana.

„Tako puno?“ začudio sam se.

„Što Vi mislite? Mi smo čekali!“

U rovovima i bunkerima gine se kad padne topovska granata, metak rijetko pogađa, a partizani su išli na njih, objašnjava Slavić.

1) Jovan Kokot, Dvanaesta slavonska udarna brigada, str. 364